

معرفی گونه‌هایی از جنس *Helicotylenchus Steiner, 1945* در مزارع کلزا در استان خراسان شمالی

سمیه باعدل چری^۱ - عصمت مهدی‌خانی مقدم^{۲*} - حمید روحانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۶/۲/۸۸

تاریخ پذیرش: ۲/۱۱/۸۸

چکیده

به منظور شناسایی نماتدهای انگل گیاهی مزارع کلزا در استان خراسان شمالی، طی سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷ تعداد ۵۰ نمونه خاک و ریشه جمع آوری گردید. نماتدها به روش الک و سانتریفیوژ استخراج شدند. نماتدهای استخراج شده با استفاده از روش تکمیل شده دگریس (De Grisse, 1969) تثبیت و به گلسرین منتقل شدند. پس از تهیه اسلامیدهای دائمی میکروسکوپی، با استفاده از میکروسکوپ نوری خصوصیات ریخت شناسی و ریخت سنجی هر یک از نمونه‌ها بررسی شد. در این تحقیق هشت گونه از جنس *Helicotylenchus* شامل گونه‌های *H. vulgaris*, *H. digonicus*, *H. crassatus*, *H. minzi*, *H. canadensis*, *H. californicus*, *H. pseudorobustus*, *H. exallus* و *H. canadensis californicus* برای اولین بار از ایران گزارش می‌شوند. گونه‌ی *H. californicus* به دلیل داشتن سر نیم کروی، کیسه ذخیره اسپرم پر و شکل زائد انتهای دم و گونه‌ی *H. canadensis* با داشتن سر مخروطی ناقص با چهار یا پنج شیار عرضی، استایلت بلند و انتهای دم نیم کروی و گونه‌ی *H. crassatus* با داشتن سر مخروطی ناقص و شکل دم از سایر گونه‌های مشابه در این جنس متمایز می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: کلزا، نماتدهای انگل گیاهی، *Helicotylenchus*، خراسان شمالی

مقدمه

تا حدودی نسبت به سرما مقاوم است. درجه حرارت مطلوب برای رشد و نمو کلزا ۲۵ تا ۳۰ درجه سانتی گراد می‌باشد (۶). کلزا با داشتن ویژگی‌های زراعی مناسب به ویژه امکان کاشت پائیزه آن و قرار گرفتن در تناوب غلات و همچنین به علت کیفیت مطلوب روغن آن در رقم‌های اصلاح شده مورد توصیه، می‌تواند جایگاه مناسبی را در تاً مین رونمایی داشته باشد (۷). بر اساس آمار نامه کشاورزی سال ۱۳۸۵، سطح زیر کشت این محصول در ایران حدود ۱۶۱۰۰ هکتار و در خراسان شمالی ۲۳۲۴ هکتار می‌باشد (۲).

نماتدهای مارپیچی متعلق به جنس *Helicotylenchus* به صورت انگل خارجی روی ریشه‌ها بسر می‌برند و از گیاه تعزیه می‌کنند. بعضی گونه‌ها ممکن است به صورت نیمه داخلی یا داخلی نیز باشند، مثلاً گونه‌ی *H. multicinctus* را می‌توان درون پوست ریشه هم مشاهده کرد. اما حرکت درون بافت‌های ریشه در هیچ یک از گونه‌ها گزارش نشده است (۲۱). *H. dihystera* یک گونه پلی فاز است که می‌تواند بقای خود را برای چندین ماه در خاک بدون وجود گیاهان میزان حفظ کند (۲۶). بذر زیتون مایه‌زنی شده با عدد نماتد *H. dihystera* بعد از شش ماه ۷۸٪ کاهش در

کلزا (*Brassica napus L.*) یکی از مهمترین گیاهان روغنی در سطح جهان است که کشت و کار این محصول در کشور ما نیز رو به افزایش است. کلزا پس از سویا و نخل روغنی، سومین منبع تولید روغن نباتی جهان به شمار می‌رود. روغن کلزا در ابتدا برای تولید روغن صنعتی و روشنایی منازل به کار می‌رفت که به علت بالا بودن میزان اسید اروسیک آن قابلیت کاربردهای صنعتی داشت. ارقام جدید کلزا که فاقد اسید اروسیک هستند، باعث شد تا روغن این گیاه مصارف خوراکی پیدا کند و مورد استفاده انسان نیز قرار گیرد. دانه کلزا حاوی پروتئین، چربی، هیدرات کربن، عناصر معدنی، گلوكاربونات و آب می‌باشد که میزان روغن آن ۴۰ تا ۴۵ درصد است (۶). کنجاله کلزا نیز با داشتن ۳۸ تا ۴۳ درصد پروتئین و ۱۳ درصد فیبر در جیوه غذایی دام قرار می‌گیرد. کلزا در تمام مراحل رشد

۱، ۲ و ۳ - دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار و دانشیار گروه گیاه‌پزشکی،
دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
(Email: mahdikhani_e@yahoo.com) - نویسنده مسئول:

از مزارع مختلف استان خراسان شمالی درماههای اردیبهشت و خرداد و از عمق ۵ تا ۴۰ سانتیمتری خاک جمع آوری گردید. هر یک از نمونه‌ها مخلوطی از چند نمونه کوچک بود. پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه، شستشوی خاک و استخراج نماتدها، تثبیت و انتقال آنها به گلیسیرین طبق روش تکمیل شده دگریس (De Grisse 1969) (De Grisse 1969) انجام گرفت (۱۹). اسلامیدهای دائمی از نماتدهای کرمی شکل تهیه شد. جهت شناسایی نماتدها، خصوصیات ریخت شناسی و ریخت سنجی آنها مورد بررسی و مطالعه میکروскопی قرار گرفت و با استفاده از کلیدهای شناسایی گونه‌های *Helicotylenchus* از *Fotedar* (Fotedar ۲۴)، صدیقی (۲۵)، فوتدار و کول (Kral ۱۹۹۰)، *Krall*, (and kaul, 1985)، *Firoza* and *Maqbool*, (Firoza and Maqbool, 1994) به تشخیص گونه‌ها پرداخته شود.

نتایج و بحث

در این تحقیق علاوه بر جنس *Helicotylenchus* جنس‌های دیگری نیز از راسته *Tylenchida* جمع آوری و شناسایی شده اند که در مقالات بعدی ارائه خواهند شد. از جنس *Helicotylenchus*, *H. vulgaris* *H. digonicus* هشت گونه شامل گونه‌های *H. exallus* *H. pseudorobustus* و *H. californicus*, *crassatus*, *H. canadensis* *H. californicus* *H. minzi* اشناسایی شدند؛ که سه گونه *H. crassatus* و *H. canadensis* تا به حال از ایران گزارش نشده اند و در این مقاله به شرح و توصیف آنها پرداخته می‌شود. با توجه به اینکه گونه *H. minzi* گزارش شده توسط باروتی و گرارت (۱۷) در خلاصه مقالات، توصیف نشده است. بنابراین در این مقاله به شرح گونه مذکور نیز پرداخته می‌شود.

۱) گونه *Helicotylenchus digonicus* Perry in Perry, Darling & Thorne, 1959
شکل ۱(A,B)
اندازه‌ها: ماده (n=11)

$L = 812 \pm 12$ (۷۵۰-۸۵۲) μm , $a = 30 \pm 8$ (۲۵-۳۱/۷),
 $b = 6/0.6 \pm 0/0.4$ (۴/۹-۷/۶), $b' = 4/7 \pm 0/0.8$ (۴/۳-۵/۳),
 $c = 48/2 \pm 9/9$ (۴۲/۱-۵۵), $c' = 0/8 \pm 0/0.2$ (۰/۷-۱/۰۲),
 $V = 60/3 \pm 1/0.3$ (۵۸/۵-۶۲/۱), $V' = 61/2 \pm 1/1$ (۵۹/۱-۶۳/۱), Spear = ۲۷/۵ ± ۰/۴ (۲۶-۲۹) μm , m = ۴۸/۵ ± ۱/۱
 $(47/3-50)$, O = ۲۷ ± ۳/۶ (۲۵-۳۱), G₁ = ۲۰ ± ۷/۲ (۱۷/۹-۲۲/۸), G₂ = ۱۹/۲ ± ۱ (۱۶/۱-۱۹/۵),
Tail = ۱۷/۶ ± ۳/۲ (۱۴-۱۹) μm , Ta.Ann. = ۱۰±۱ (۹-۱۱).

وزن بذر و تأثیر خیر در توسعه ریشه‌های جانبی را نشان داده است. بعضی از گونه‌های این جنس باعث افزایش فعالیت عوامل بیماری‌زای قارچی و باکتریایی می‌شوند، مثلًاً گونه *H. dihystera* پژمردگی باکتریایی میخک (*Pseudomonas caryophylli*) و پژمردگی باکتریایی گوجه فرنگی (*P. solanacearum*) را به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد (۲۶).

برنارد و همکارش در سال ۱۹۹۳ اثر پنج رقم کلزا را روی تولید *Meloidogyne hapla* *H. pseudorobustus* مثل گونه‌های *scribneri* *Heterodera glycines* *M. incognita* بررسی و بیان کردند که کلزا میزان مناسبی برای نماتدهای *M. Meloidogyne hapla* *H. pseudorobustus* بوده‌اما تولید مثل *H. pseudorobustus* *incognita* خوبی میزان‌های حساس نبوده است. گال‌های کوچکی از نماتدهای *M. incognita* و *M. hapla* *H. glycines* شدند. همه رقم‌های کلزا میزان‌های ضعیفی برای *H. glycines* روی ریشه‌ها مشاهده شدند. همچنین کلزا میزان ضعیفی برای *P. scribneri* بوده است (۱۸).

ناصری و همکاران (۱۳) در شناسایی فون نماتدهای انگل گیاهی کلزا در مناطق عمده کشت این محصول در کشور، از جنس *H. tuniciensis* گونه *Helicotylenchus* کریمی پورفرد و همکاران (۱۰) نماتدهای راسته *Tylenchida* در مزارع کلزا استان اصفهان را بررسی کردند و از جنس *H. vulgaris* دو گونه *Helicotylenchus* *pseudorobustus* را گزارش کردند. پاک نیت جهرمی (۴) نماتدهای پارازیت کلزا (Tylenchida) در استان فارس را بررسی و از جنس *Helicotylenchus* سه گونه *H. pseudorobustus* و *H. vulgaris dihystera* را گزارش کرد.

با توجه به نوپا بودن این محصول، اطلاعات کمی از عوامل بیماری‌زای این گیاه در کشور موجود است. از طرفی نماتدهای انگل گیاهی جزء عوامل بیماری‌زای خاکزی بوده و در جمعیت‌های بالا می‌توانند خسارت عمده ای به این محصول وارد نمایند. هدف از این تحقیق شناسایی نماتدهای انگل گیاهی مزارع کلزا استان خراسان شمالی بوده است که در این مقاله به گونه‌های شناسایی شده از جنس *Helicotylenchus* که از منطقه مورد مطالعه جمع آوری شده اند پرداخته می‌شود.

روش بررسی

طی سالهای ۱۳۸۷ و ۱۳۸۶ تعداد ۵۰ نمونه مخلوط خاک و ریشه

این گونه اولین بار توسط شر (۲۴) از خاک اطراف ریشه گندم، ذرت و برومیس در آمریکا گزارش شد. در ایران اولین بار علی رمحی و همکاران (۸) آنرا از خاک اطراف ریشه ی گندم، سپیدار، تبریزی، پونه و گل رز مناطق جیرفت و کهنوچ گزارش کردند. در این مطالعه گونه-ی مذکور از خاک اطراف ریشه‌ی کلزا در بخش مانه و سملقان و بخش مرکزی بجنورد در استان خراسان شمالی جداسازی و مورد شناسایی قرار گرفت.

(۴) گونه

Helicotylenchus pseudorobustus (Steiner, 1964)
Golden, 1956

شکل (G,H)

اندازه‌ها: ماده (n=۱۴)

$L = ۷۰.۵ \pm ۱۹ (۶۴.۲-۷۸.۴) \mu\text{m}$, $a = ۲۹/۲ \pm ۰/۹ (۲۷/۳-۳۱/۲)$,
 $b = ۶/۸ \pm ۰/۱ (۶/۲-۷/۴)$, $b' = ۴/۸ \pm ۰/۰۴ (۴/۶-۵/۳)$,
 $c = ۴۰/۴ \pm ۱۲/۶ (۳۰/۹-۵۰/۷)$, $c' = ۱/۲ \pm ۰/۰۳ (۰/۹۳-۱/۴)$,
 $V = ۶۰/۷ \pm ۳/۲ (۵۶/۶-۶۳/۲)$, $V' = ۶۳ \pm ۳/۰ (۵۸/۴-۶۳/۱)$, Spear = $۲۷ \pm ۱/۰ (۲۶-۲۹) \mu\text{m}$, m = $۴۶ \pm ۰/۰۹ (۴۴-۴۷/۱)$, O = $۴۱ \pm ۲/۳ (۳۵-۴۷)$, G₁ = $۲۱ \pm ۳/۶ (۱۷/۲-۲۵/۱)$, G₂ = $۱۸/۷ \pm ۴/۴ (۱۶/۴-۲۴/۵)$, Tail = $۱۵ \pm ۱/۳ (۱۲-۱۶) \mu\text{m}$, Ta. Ann. = $۹ \pm ۳/۵ (۷-۱۳)$.

این گونه اولین بار توسط استاینر (۱۲) از سوئیس گزارش گردیده است. این گونه توسط خیری (۲۲) اولین بار در ایران از خاک اطراف ریشه چای و مرکبات از شمال و یونجه در اصفهان گزارش شد. سپس توسط محققین دیگر از نقاط مختلف کشور گزارش شده است (۱، ۵ و ۸).

در این بررسی گونه مورد بحث از خاک اطراف ریشه‌ی کلزا در بخش مانه و سملقان از استان خراسان شمالی جمع آوری و مورد شناسایی قرار گرفت.

(۵) گونه

Helicotylenchus californicus Sher, 1966

شکل ۲

اندازه‌ها: ماده (n=۵)

$L = ۶۵.۰ \pm ۳.۹ (۶۲.۵-۷۶.۶) \mu\text{m}$, $a = ۲۹ \pm ۴/۵ (۲۶-۳۱/۶)$,
 $b = ۶ \pm ۰/۳ (۵/۰-۸-۶/۵)$, $b' = ۵/۲ \pm ۰/۳ (۴/۲-۵/۵)$,
 $c = ۴۸ \pm ۱/۰۳ (۴۷/۵-۴۹/۷)$, $c' = ۱/۱ \pm ۰/۰۱ (۰/۹-۱/۲)$,
 $V = ۶۰ \pm ۲/۵ (۵۹-۶۲/۸)$, $V' = ۶۲ \pm ۱/۸ (۶۱/۸-۶۴/۸)$, Spear = $۲۵/۸ \pm ۰/۷ (۲۵-۲۷) \mu\text{m}$, m = $۴۶/۷ \pm ۰/۷ (۴۶-۴۸)$, O = $۳۸ \pm ۲/۵ (۳۶-۴۰)$, G₁ = $۲۴/۲ \pm ۱/۱ (۲۲/۹-۲۵)$, G₂ = $۲۱ \pm ۱/۲ (۲۰/۸-۲۳/۳)$, Tail = $۱۴/۵ \pm ۲/۷ (۱۲-۱۶) \mu\text{m}$, Ta. Ann. = $۸ \pm ۱/۵ (۷-۱۰)$.

این گونه اولین بار توسط یان معرفی شد (۲۸). در ایران این گونه اولین بار توسط خیری (۲۲) از مزارع بادام زمینی، چندر قند، سیب زمینی و گندم در شهرستان کرج، سپس توسط سایر محققین از مناطق مختلف ایران گزارش گردیده است (۹.۵, ۱۴, ۱۱, ۸.۲, ۱). در این تحقیق گونه مذکور از خاک اطراف ریشه کلزا در بخش مانه و سملقان و بخش مرکزی بجنورد در استان خراسان شمالی جمع آوری و شناسایی گردید.

(۲) گونه

Helicotylenchus vulgaris Yuen, 1964

شکل (C,D)

اندازه‌ها: ماده (n=۲۲)

$L = ۹۵.۵ \pm ۳.۸ (۷۸.۲-۱۰۰.۶) \mu\text{m}$, $a = ۲۸/۷ \pm ۶/۸ (۲۴/۷-۳۲/۵)$, $b = ۶/۷ \pm ۰/۲ (۶-۷/۹)$, $b' = ۵/۷ \pm ۰/۰۶ (۴/۹-۶)$, $c = ۷۸/۵ \pm ۱۲ (۶۷-۱۰۴)$, $c' = ۰/۷ \pm ۰/۰۵ (۰/۶-۰/۸)$, $V = ۵۹/۸ \pm ۱/۳ (۵۸/۱-۶۳)$, $V' = ۶۱/۱ \pm ۲ (۵۹/۱-۶۳/۷)$, Spear = $۳۲ \pm ۴/۷ (۲۹-۳۵) \mu\text{m}$, m = $۴۷ \pm ۲/۸ (۴۳/۳-۴۸/۴)$, O = $۲۹ \pm ۲/۵ (۲۷-۳۳)$, G₁ = $۲۲/۵ \pm ۶ (۱۸/۹-۲۶/۱)$, G₂ = $۲۰/۹ \pm ۹ (۱۷-۲۶/۲)$, Tail = $۱۲ \pm ۳/۹ (۹-۱۵) \mu\text{m}$, Ta. Ann. = $۸ \pm ۲ (۶-۱۱)$.

این گونه اولین بار توسط یان (۲۸) از کشور انگلستان و از خاک اطراف ریشه‌ی یک نوع گراس شناسایی و معرفی شده است. در ایران اولین بار پاک نیت چهرمی (۳) آن را از باغات انگور استان فارس گزارش کرد. در این مطالعه گونه مذکور از خاک اطراف ریشه کلزا در بخش گرمخان بجنورد در استان خراسان شمالی جداسازی و مورد شناسایی قرار گرفت.

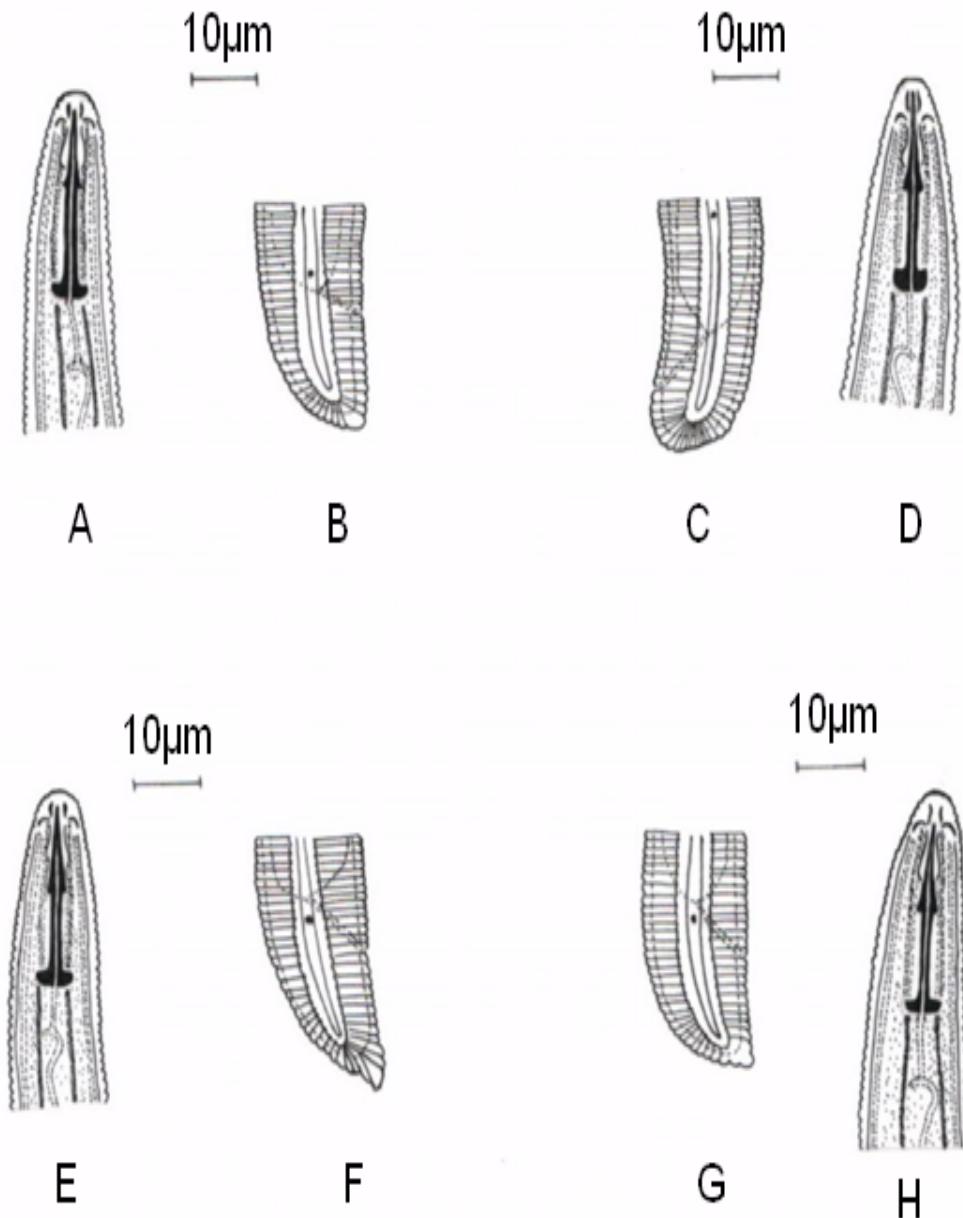
(۳) گونه

Helicotylenchus exallus Sher, 1966

شکل ۱ (E,F)

اندازه‌ها: ماده (n=۴)

$L = ۷۷.۴ \pm ۴.۲ (۶۵.۶-۸۰.۰) \mu\text{m}$, $a = ۲۶/۲ \pm ۲/۰۲ (۲۳-۳۲/۸)$, $b = ۵/۷ \pm ۰/۱ (۵/۴-۶/۲)$, $b' = ۴/۷ \pm ۰/۱ (۴/۴-۵/۳)$, $c = ۵۰/۲ \pm ۲/۴ (۴۶/۸-۵۷/۵)$, $c' = ۰/۹۳ \pm ۰/۰۲ (۰/۷۶-۱/۰۵)$, $V = ۶۱/۲ \pm ۱/۴ (۵۹/۶-۶۲/۵)$, $V' = ۶۱/۵ \pm ۲/۰۹ (۶۰/۳-۶۲/۹)$, Spear = $۲۷/۳ \pm ۰/۹ (۲۶-۲۸) \mu\text{m}$, m = $۵۱/۳ \pm ۰/۷ (۵۰-۵۱/۷)$, O = $۳۲ \pm ۷/۳ (۳۰-۳۶)$, G₁ = $۲۱/۳ \pm ۳/۳ (۱۸/۸-۲۳/۷)$, G₂ = $۲۰/۶ \pm ۶/۹ (۱۶/۹-۲۳)$, Tail = $۱۴ \pm ۳/۳ (۱۳-۱۶) \mu\text{m}$, Ta. Ann. = $\pm ۰/۶ (۱۰-۱۲/۱)$.

شکل ۱- ماده: بخش جلوی بدن و ناحیه دم (A-H) *H. exallus*، (E,F) *H. pseudorobustus*، (C,D) *H. vulgaris*، (A,B) *H. digonicus*. (A-H)

بلندی سر سه میکرومتر و عرض آن در قاعده پنج میکرومتر، شبکه کوتیکولی سر قوی و مشخص، استایلت قوی با گرهای مشخص که سطح جلوئی آنها تخت می‌باشد. قسمت مخروطی استایلت کوتاهتر از نصف طول استایلت، فاصله‌ی محل ریزش غده پشتی مری به

مشخصات

ماده: نماتدهای کرمی شکل هستند که بدن آنها بعد از تثبیت، به شکل مارپیچی در می‌آید. سطوح جانبی بدن دارای چهار شیار طولی، سر از دید جانبی نیم کروی، همطراز بدن، دارای چهار شیار عرضی،

شیارعرضی، تعداد شیارهای دم در سطح شکمی هشت عدد است. کیسه ذخیره اسپرم به صورت اتصالی با محور تخدمان و زائده انتهای دم نامنظم و به صورت دو شیار می‌باشد و موقعیت فاسمید نیز به اندازه دو شیارعرضی جلوتر از مخرج است. لذا گونه مورد مطالعه، *H. californicus* تشخص داده شد. این گونه اولین بار توسط شر(۲۴) از خاک اطراف گز، چامیس، سیچ سیاه، صوف، علف طلایی، گزنه، سیچ سفید، (*Baccharis viminea*) mulefat، (*Baccharis fermoni*) و (*Populus fermoni*)، (۲۴) مورد بررسی شد. در این بررسی گونه مورد بحث از خاک اطراف ریشه کلزا در بخش مانه و سملقان از استان خراسان شمالی جداسازی و مورد شناسایی قرار گرفت و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

مجرای مری از زیر گرهای استایلت ۱۰ تا ۱۱ میکرومتر و کمتر از یک سوم طول استایلت است. فاصله ابتدای بدن تا مرکز حباب میانی مری ۷۶ تا ۷۸ میکرومتر، فاصله ابتدای بدن تا انتهای مری ۱۲۲ تا ۱۳۸ میکرومتر، روزنہ دفعی-ترشحی جلوتر از سطح تماس مری و روده می‌باشد. دارای دو لوله جنسی، کیسه ذخیره اسپرم کروی و پر از اسپرم به صورت اتصالی با محور تخدمان، تخمکها در یک ریدف قرار دارند. فاسمیدها دو تا چهار شیار جلوتر از مخرج قرار دارند. دم دارای زائده‌ی شکمی مشخص، طول دم بیشتر از عرض بدن در ناحیه مخرج، دم دارای هفت تا ده شیارعرضی، فاصله شیارهای دم هم اندازه سایر شیارها می‌باشد. زائده‌ی انتهای دم نامنظم و دندانه دار است. شیارهای سطوح جانبی بدن نزدیک به انتهای دم خاتمه یافته و شیارهای داخلی آن در انتهای ادغام شده‌اند.

نر: در نمونه‌های مورد بررسی نر مشاهده نشد.

بحث: با استفاده از کلیدهای شناسایی جنس Siddiqi, 1972, Sher, 1966) *Helicotylenchus Firoza and Krall, 1990*, Fotedar and Kaul, 1985 (Maqbool, 1994 ویژگی‌های ریخت‌سننجی و ریخت‌شناسی *H. californicus* مطابقت نشان می‌دهد. خصوصیات ریخت‌سننجی و ریخت‌شناسی جمعیت مورد مطالعه با شرح اصلی گونه که توسط شر (۲۴) ارائه شده است، مورد مقایسه قرار گرفت و تفاوتی بین آنها مشاهده نشد.

Sher به علت وجود شباهت بین جمعیت مورد مطالعه و گونه *H. hydrophilus* 1966 مقابله‌ای بین آنها صورت گرفت. گونه‌ی *H. californicus* به علت داشتن استایلت کوتاه‌تر (۲۷ تا ۲۵ میکرومتر)، شکل گرهای استایلت که در سطح جلوئی تخت است و شکل زائده‌ی انتهایی دم و موقعیت فاسمید، از گونه *H. hydrophilus* با استایلت بلندتر به طول ۳۲-۲۸ میکرومتر و گرهای استایلت گرد، دم با زائده شکمی مشخص، زائد انتهایی دم بدون دندانه و فاسمیدها هم‌سطح مخرج متمایز می‌شود. گونه مورد مطالعه با توجه به خصوصیات ریخت‌سننجی و همچنین از لحاظ طول استایلت و شکل زائد انتهایی دم طبق کلید فوتدارو کول (۱۵) شبهیه به گونه Anderson, 1979 *H. cornurus* می‌باشد، با این تفاوت که در گونه‌ی *H. cornurus* گرهای استایلت متمایل به سمت جلوی بدن، سر دارای چهار تا پنج شیارعرضی و دم در سطح شکمی دارای پنج تا ۱۱ شیارعرضی است. کیسه ذخیره اسپرم در امتداد محور تخدمان و زائد انتهایی دم بلند و به طول بیش از سه شیارعرضی است و از نظر شکل متغیر می‌باشد. موقعیت فاسمیدها عموماً به اندازه پنج تا ۱۱ شیارعرضی جلوتر از مخرج است. در حالی که در گونه مورد مطالعه سطح جلویی گرهای استایلت تخت، سر دارای چهار

۶ گونه

Helicotylenchus minzi Sher, 1966

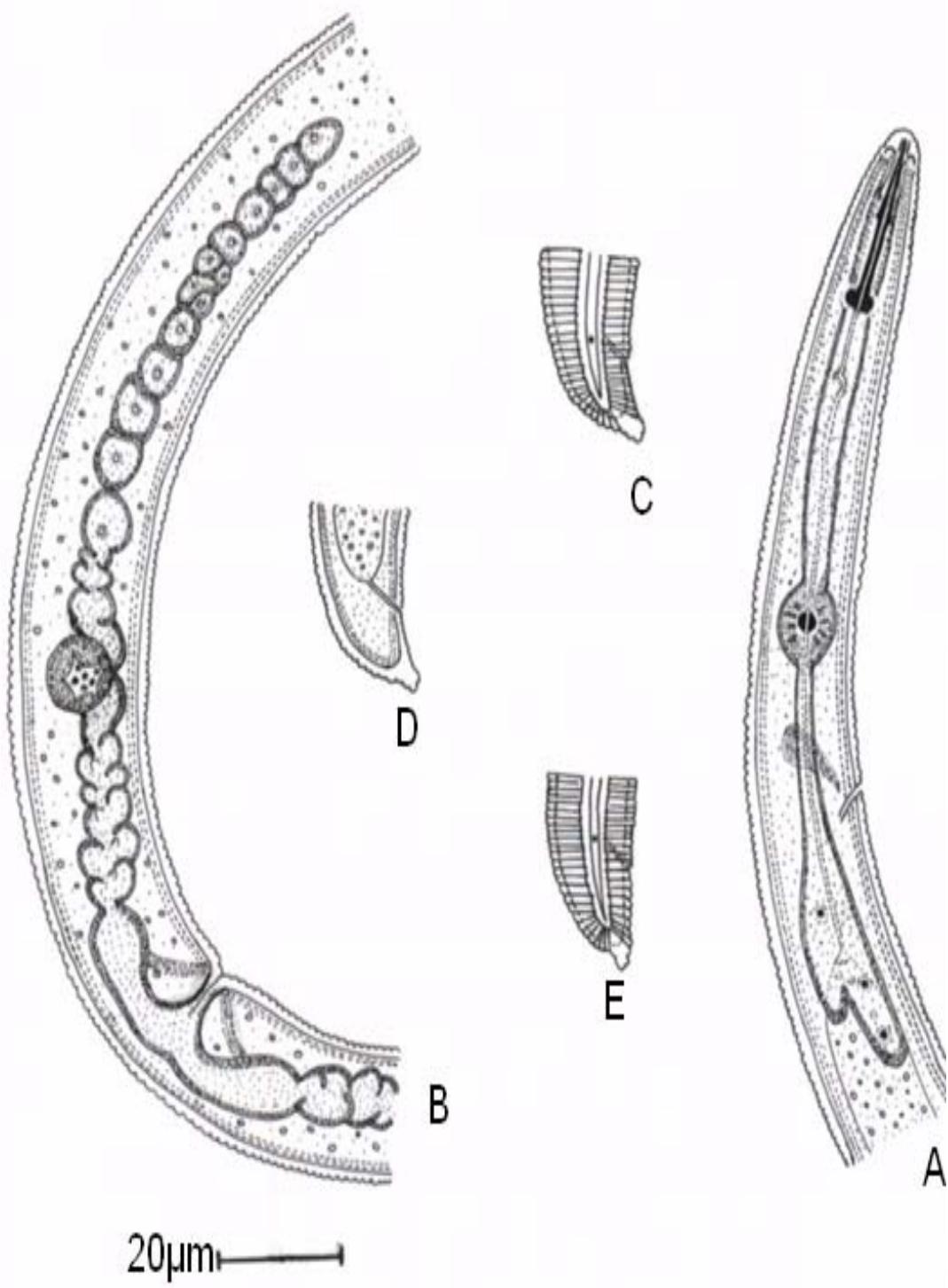
شکل ۳

اندازه‌ها: ماده (n=۷)

L = ۸۳۱ ± ۹۹ (۷۹۰-۸۷۳) µm, a = ۳۴/۲ ± ۱/۵ (۳۲/۲-۳۶), b = ۵/۵ ± ۰/۰۵ (۵/۴-۵/۶), b' = ۴/۷ ± ۰/۰۱ (۴/۵-۴/۸), c = ۵۰ ± ۵/۹ (۴۵/۷-۵۲/۶), c' = ۱ ± ۰/۰۱ (۰/۹ -۱/۰۲), V = ۶۰/۷ ± ۰/۷ (۵۹/۸-۶۲/۵), V' = ۶۱/۵ ± ۷/۳ (۵۷-۶۴/۵), Spear = ۲۸ ± ۰/۶ (۲۷-۲۹) µm, m = ۴۹ ± ۰/۸ (۴۸/۲-۵۰), O = ۲۷ ± ۱/۶ (۲۵-۲۹), G₁ = ۲۱/۶ ± ۷/۶ (۱۸/۴-۲۵/۲), G₂ = ۱۸/۷ ± ۳/۸ (۱۶/۳-۲۱/۶), Tail = ۱۶/۶ ± ۲/۵ (-۱۹ ۱۵) µm, Ta. Ann. = ۱۱ ± ۱ (۱۰-۱۲).

مشخصات

ماده: نمانهایی کرمی شکل هستند که بدن‌شان بعد از تثبیت به شکل مارپیچی در می‌آید. سطوح جانبی دارای چهارشیار طولی، سرازدید جانبی به شکل مخروطی ناقص، هم‌تراز بدن، دارای پنج شیارعرضی، طول سر چهار میکرومتر و عرض آن در قاعده هفت تا هشت میکرومتر، شبکه کوتیکولی سر قوی و مشخص، استایلت قوی، گرهای استایلت متمایل به جلوی بدن، قسمت مخروطی استایلت مساوی با قسمت استوانه‌ای آن و فاصله محل ریزش غده‌ی پشتی مری به مجرای مری از زیر گرهای استایلت هفت تا هشت میکرومتر است. حباب میانی مری در ۶۱ تا ۶۵ درصدی طول مری واقع شده است.

شکل ۲ - A-E: بخش جلوی بدن ماده، B: تخدمان، (C-E) شکل دم، زائده انتهای دم و محل فاسمید (A-E) *H. californicus*

(۷) گونه

Helicotylenchus canadensis Waseem, 1961

شکل ۴

اندازه ها: ماده (n=۷)

$$\begin{aligned} L &= ۹۱۲ \pm ۱۵ (\text{۸۷۲-۹۷۳}) \mu\text{m}, a = ۲۷/۳ \pm ۰/۷ (۲۶/۴- \\ &2۸/۶), b = ۶/۲ \pm ۰/۰۳ (۶-۶/۴), b' = ۰/۰۷ ۵/۰۸ \pm (۵/۰- \\ &۵/۱۷), c = ۵۰/۵ \pm ۲/۲ (۴۸/۳-۵۲/۳), c' = ۰/۹ \pm ۰/۰۶ (۰/۸- \\ &۱/۱), V = ۵۹/۸ \pm ۰/۷ (۵۸/۹-۶۱), V' = ۶۰/۸ \pm ۰/۰۶ (۶۰/۵- \\ &۶۱/۲), Spear = ۳۰ \pm ۰/۶ (۲۹-۳۱) \mu\text{m}, m = ۴۹/۳ \pm ۶/۶ \\ &(۴۶/۶-۵۲/۹), O = ۲۷ \pm ۱/۵ (۲۶-۲۹), G_1 = ۱۹/۵ \pm ۱/۵ (۱۸/۴- \\ &۲۱/۲), G_2 = ۱۹/۳ \pm ۱/۴ (۱۷/۴-۲۰/۷), Tail = ۱۶/۳ \pm \\ &۰/۵ (۱۵-۱۷) \mu\text{m}, Ta. Ann. = ۱۱ \pm ۰/۸ (۱۰-۱۲) \end{aligned}$$

مشخصات

ماده: نماندهایی کرمی شکل هستند که بدنشان بعد از تثبیت به شکل مارپیچی در می آید. سطوح جانبی بدن دارای چهار شیار طولی است. سر از دید جانبی به شکل مخروطی ناقص، همطراز بدن، دارای چهار یا پنج شیار عرضی، طول سر چهار تا پنج میکرومتر و عرض آن در قاعده هشت میکرومتر و شبکه کوتیکولی سرقوی و مشخص، استایلت قوی با گرههای مشخص که سطح جلوئی آنها تخت یا کمی متضایل به سمت جلوی بدن می باشد. قسمت مخروطی استایلت تقریباً مساوی با قسمت استوانه ای آن ($m=46/6 - 52/9$) و فاصله محل ریزش غده پشتی مری به مجرای مری از زیر گرههای استایلت هشت تا ده میکرومتر، حباب میانی مری با دریچه مشخص و در نیمه دوم مری واقع شده است ($MB=57-65$). فرج شکافی شکل و محل آن تقریباً وسط بدن، کیسه ذخیره اسپرم خالی و به حالت اتصالی با محور تخدمان و تخمکها در یک ردیف قرار دارند. دم از سمت پشتی محدب و انتهای دم نیم کروی تا تیم کروی نامنظم بدون زائد انتهایی، فاسمیدهای داشتند و محل آنها بین پنج تا هفت شیار عرضی جلوتر از سطح مخرج متغیر است. در نمونه های مورد مطالعه دو شیار داخلی سطوح جانبی بدن تا انتهای دم مشخص و از هم جدا هستند.

نر: در نمونه های مورد بررسی نر مشاهده نشد.

بحث: با استفاده از کلیدهای شناسایی جنس (

Anderson, 1974 Sher, 1966 *Helicotylenchus Firoza and Krall, 1990*, Fotedar and Kaul, 1985 (Maqbool, 1994) ویژگی های ریخت شناختی و ریخت سنجی جمعیت مورد مطالعه با گونه *H. canadensis* مطابقت نشان می دهد. خصوصیات ریخت شناختی و ریخت سنجی جمعیت مورد مطالعه با شرح های ارائه شده توسط وتس و یتس (۲۹) و اندرسون (۱۵) مطابقت داشت.

روزنه دفعی- ترشحی جلوتر از محل اتصال مری با روده، دارای دو لوله جنسی، کیسه ذخیره اسپرم به صورت اتصالی با محور تخدمان و پر از اسپرم های گرد، محل فاسمید دو تا چهار شیار عرضی جلوتر از مخرج، دم از سطح پشتی محدب و انتهای دم نیم کروی نامنظم و بدون زایده، شیارهای سطوح جانبی بدن تا نزدیک به انتهای دم کشیده می شود و شیارهای داخلی آن نیز تا انتهای دم مشخص و از هم جدا هستند.

نر: در نمونه های مورد مطالعه نر مشاهده نشد.

بحث: با استفاده از کلیدهای شناسایی جنس Fotedar, Sher, 1966, Siddiqi, 1972) *Helicotylenchus* و Firoza and Maqbool, 1994 and Kaul, 1985 (Wouts and Yeates, 1994 ریخت سنجی جمعیت مورد بررسی با گونه *H. minzi* مطابقت نشان می دهد. این جمعیت با شرح اصلی گونه که توسط شر (۲۴) ارائه شده است، مورد مقایسه قرار گرفت و تفاوتی بین آنها مشاهده نشد (۲۰). به علت وجود تشابه بین جمعیت مورد مطالعه و گونه های *H. Rashid and Khan, 1972* و *H. canadensis* مقایسه ای بین آنها صورت گرفت. گونه *H. minzi* با استایلت کوتاهتر، کیسه ذخیره اسپرم پر و محل فاسمید از گونه *H. Canadensis* *H. canadensis imperialis* متمایز می شود (در گونه *H. canadensis* طول استایلت ۳۰-۳۳ میکرومتر و کیسه ذخیره اسپرم خالی است). در گونه *H. Canadensis* سر دارای چهار یا پنج شیار عرضی، فاسمیدها سه شیار عقب تر تا شش شیار عرضی جلوتر از سطح مخرج هستند. انتهای دم در گونه مذکور نیم کروی تا نیم کروی نامنظم با شش تا ۱۲ شیار عرضی و بدون زایده است.

گونه *H. minzi* از نظر طول بدن (۶۸۰-۸۰۰ میکرومتر) و فاصله محل ریزش غده پشتی مری از زیر گرههای استایلت (۷ تا ۹ میکرومتر) از گونه *H. imperialis* متمایز می گردد. در گونه *H. imperialis* مشابه طول بدن ۶۹۰-۴۸۰ میکرومتر و فاصله غده پشتی مری از زیر گرههای استایلت ۱۱ تا ۱۴ میکرومتر است (۱۵). با توجه به موارد ذکر شده، گونه *H. minzi* مورد مطالعه تشخیص داده شد.

این گونه اولین بار توسط شر (۲۴) از خاک اطراف مرکبات در اسرائیل جداسازی و مورد شناسایی قرار گرفت. در ایران این گونه اولین بار توسط باروتوی و گرارت در سال ۱۹۹۴ از خاک اطراف درختان زردادلو در استان خوزستان جمع آوری و گزارش شد (۱۷). با توجه به اینکه گونه مذکور در خلاصه مقالات گزارش شده، لذا در این مقاله به شرح گونه مذکور پرداخته شد. در این بررسی گونه *H. minzi* مورد بحث از خاک اطراف ریشه کلزا در بخش گرمخان بجنورد از استان خراسان شمالی جداسازی و شناسایی گردید.

شکل ۳-۳. A-E: بخش جلوی بدن ماده، B: تخدمان، C-E: شکل دم، زانه انتهای دم و محل فاسمید

طول بدن طویلتر از گونه *H. digonicus* متمایز می‌شود. در گونه‌ی *H. digonicus* طول بدن ۷۹۰-۵۰۰ میکرومتر می‌باشد (۲۴). گونه‌ی *H. canadensis* به دلیل داشتن

به علت شباهت بین جمیعت مورد مطالعه و گونه‌های مقایسه‌ای بین آنها صورت گرفت. گونه‌ی *H. canadensis* به علت داشتن استایلت بلندتر و

گرمانخان از توابع بجنورد از استان خراسان شمالی جمع آوری و برای اولین بار از ایران گزارش می‌شود.

۸) گونه

Helicotylenchus crassatus Anderson, 1973

شکل ۵

اندازه‌های ماده (n=۹)

طول بدن بلندتر، استایلت طویلتر، شکل دم و شیارهای آن از گونه *H. crassatus* قابل تمایز است. در گونه *H. crassatus* طول بدن ۷۷۹–۶۴۶ میکرومتر، طول استایلت ۳۰–۲۶ میکرومتر و دم دارای زایده شکمی کوچک می‌باشد (۱۵). با توجه به موارد فوق، جمیعت مورد مطالعه *H. canadensis* تشخیص داده شد. این گونه اولین بار توسط وسیم (Waseem, 1961) از خاک اطراف ریشه‌های گراس و جگن در کانادا جداسازی و مورد شناسایی قرار گرفت (۲۴). در این بررسی گونه‌ی مورد بحث از خاک اطراف ریشه‌کلزا در بخش

شکل ۴ - A: بخش جلوی بدن ماده، B: تخمدان (C-E): شکل دم و محل فاسمید

نر: در نمونه‌های مورد بررسی نر مشاهده نشد.

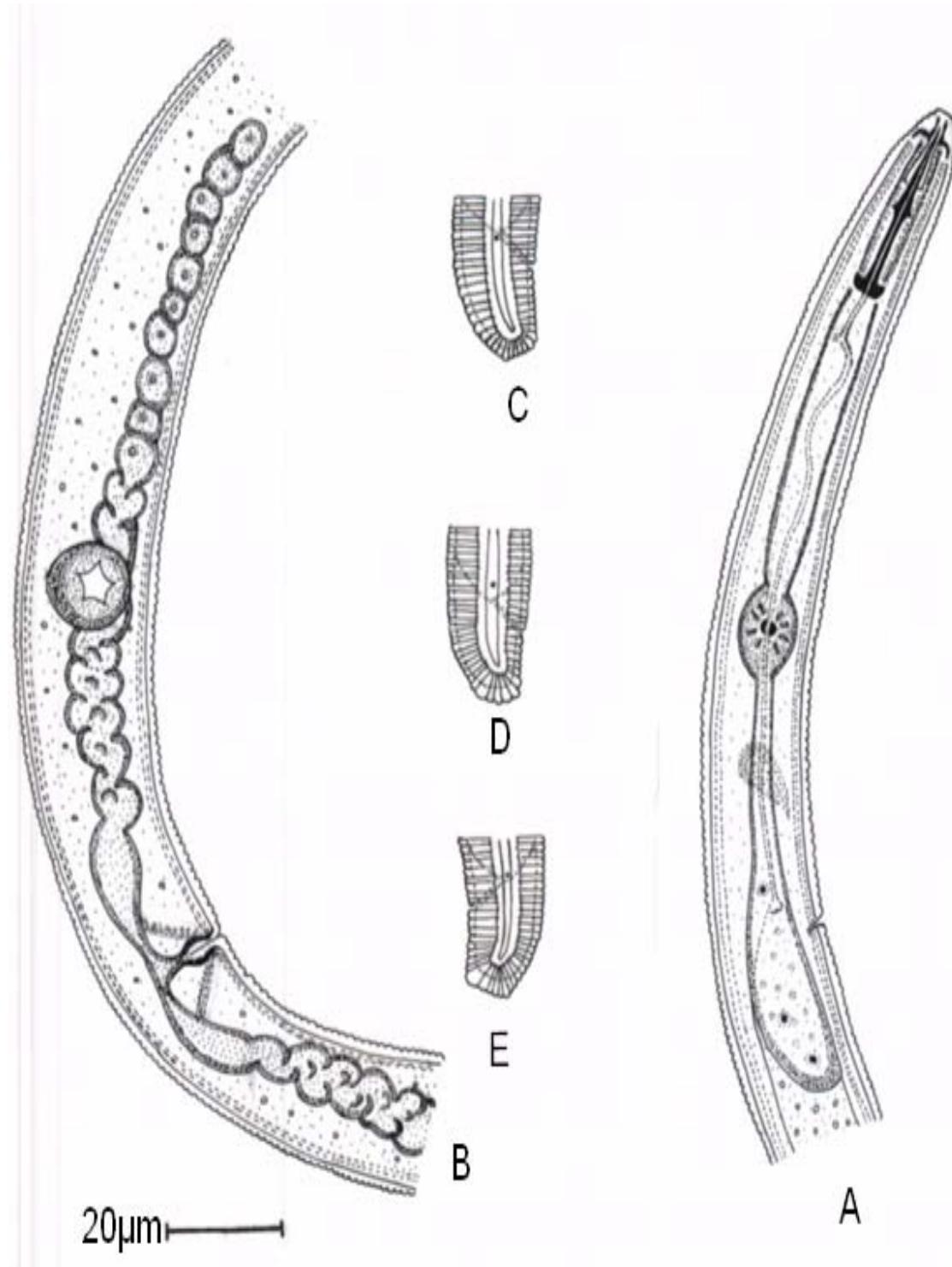
بحث: با توجه به کلیدهای شناسایی جنس *Helicotylenchus* Krall, Fotedar and Kaul, 1985 (Anderson, 1974) گونه‌ی شناخته شده از نظر خصوصیات ریخت سنجی با گونه *H. crassatus* مطابقت نشان می‌دهد. جمعیت مورد مطالعه نسبت به شرح اصلی گونه که توسط آندرسن (۱۵) ارائه شده است از نظر طول بدن تفاوت نشان می‌دهد، طول بدن در جمعیت مورد مطالعه ۷۳۲-۹۳۲ میکرومتر و در شرح اصلی گونه ۶۴۶-۷۷۹ میکرومتر می‌باشد.

به علت شباهت بین جمعیت مورد مطالعه و گونه‌ی *H. digonicus* مقایسه‌ای بین آنها صورت گرفت. گونه‌ی *H. crassatus* از نظر طول استایلت (۲۶ تا ۳۰ میکرومتر) و گره‌های استایلت متمایل به سمت جلوی بدن از گونه *H. digonicus* (طول استایلت ۲۲ تا ۲۶ میکرومتر و سطح جلویی گره‌های استایلت تخت) متمایز می‌شود، همچنین در گونه‌ی *H. crassatus* واژن گلابی شکل با دیواره ضخیم و در گونه‌ی *H. digonicus* واژن استوانه‌ای شکل با دیواره نازک می‌باشد. شکل دم نیز در دو گونه متفاوت می‌باشد. با توجه به موارد ذکر شده، جمعیت مورد بررسی در این مطالعه گونه‌ی *H. crassatus* تشخیص داده شد (۱۵). این گونه اولین بار توسط آندرسن (۱۵) از خاک اطراف ریشه شبدر قرمز، شبدر سفید، یونجه، یونجه زرد، گراس، توتوون، سیب، شبدر آلسایک، قاصدک در کانادا گزارش شد. در این بررسی گونه فوق از خاک اطراف ریشه‌های کلزا در بخش مانه و سملقان استان خراسان شمالی جمع آوری و شناسایی شد و برای فون نماتدهای انگل گیاهی ایران جدید می‌باشد.

$$\begin{aligned} L &= 815 \pm 43 (732-932) \mu\text{m}, a = 31/3 \pm 1/7 (21/1-35/9), \\ b &= 6/0.7 \pm 0/4 (5/4-7/47), \\ b' &= 4/8.2 \pm 0/1 (4/2.9-5/47), c = 53/2 \pm 1/7 (44/7-59/2), \\ c' &= 1/0.1 \pm 0/0.1 (0/0.88-1/2), \\ V &= 60/4 \pm 2/2 (58/1-62/4), V' = 62/2 \pm 3/6 (59/5-63/4), \text{ Spear} = 29 \pm 0/6 (28-30) \mu\text{m}, \\ m &= 49 \pm 0/7 (48/2-50), O = 25 \pm 0/7 (24-26), G_1 = 3/6 \\ 17/8 &\pm (15/2-21/1), G_2 = 17 \pm 1/1 (15/9-18/7), \text{ Tail} = 15 \\ \pm 2/4 (13-17) \mu\text{m}, \text{ Ta. Ann.} &= 8 \pm 1/1 (7-10). \end{aligned}$$

مشخصات

ماده: نماتدهایی کرمی شکلی هستند که بدن آنها بعد از تثبیت به شکل مارپیچی باز در می‌آید. عرض بدن ۲۷-۲۱ میکرومتر و فاصله دو شیار عرضی در وسط بدن ۱/۵ میکرومتر است، سر از دید جانبی مخروطی ناقص، همطراز بدن، دارای چهار شیار عرضی مشخص، طول سر چهار میکرومتر و عرض آن در قاعده هفت تا هشت میکرومتر و شبکه کوتیکولی سر قوی، گره‌های استایلت متمایل به جلوی بدن می‌باشد. فاصله محل ریزش غده پشتی مری به مجرای لوله جنسی، واژن گلابی شکل با دیواره ضخیم، کیسه ذخیره اسپرم خالی و بزرگ. طول دم ۱۳ تا ۱۷ میکرومتر و کوتاهتر از عرض بدن در ناحیه مخرج، انتهای دم تخت و شیاردار، به طرف شکمی و پشتی زاویه دار (شکل ۵-E,C)، سطح شکمی دم دارای هفت تا ده شیار عرضی می‌باشد. فاسمیدها سه تا پنج شیار عرضی جلوتر از سطح مخرج، شیارهای سطوح جانبی بدن تا نزدیک به انتهای دم ادامه داشته و شیارهای داخلی آن تا انتهای از هم جدا هستند.

شکل ۵ - A. بخش جلوی بدن ماده، B: تخدمان، (C-E) شکل دم و محل فاسمید

منابع

- ۱- باروتی ش. ۱۳۷۶. فون نماتدهای گیاهی خاک های زراعی آذربایجان شرقی، اردبیل، مغان. مجله آفات و بیماریهای گیاهی، جلد ۶۶ شماره‌های ۹۸ تا ۷۹ صفحات.
- ۲- بی نام. ۱۳۸۵. آمارنامه کشاورزی. معاونت برنامه ریزی و اقتصاد وزارت جهاد کشاورزی. ۱۳۶ صفحه.
- ۳- پاک نیت جهرمی م. ۱۳۷۰. بررسی و شناسایی فون نماتدهای زیان آور موستانهای آبی در استان فارس. پایان نامه فوق لیسانس، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران، ۱۷۱ صفحه.
- ۴- پاک نیت جهرمی م. ۱۳۸۷. شناسایی فون نماتدهای پارازیت کلزا (Tylenchida) در استان فارس. خلاصه مقالات هجدهمین کنگره گیاهپژوهی ایران. دانشگاه بولی سینا همدان، صفحه ۵۸۳.
- ۵- حسن زاده ز.، کارگرییده الف. و خیری الف. ۱۳۸۴. گونه هایی از نماتدهای راسته Tylenchida جمع آوری شده از مزارع یونجه استان همدان. مجله بیماریهای گیاهی، جلد ۴۱، شماره ۴، صفحات ۶۶۳ تا ۶۸۶.
- ۶- شریعتی ش. و قاضی شهری زاده پ. ۱۳۷۹. کلزا. اداره کل آمار و اطلاعات درامور کشاورزی، ۸۱ صفحه.
- ۷- عبدالرحمنی ب. ۱۳۸۲. مدیریت زراعی تولید کلزا در شرایط دیم. دفتر برنامه ریزی رسانه های ترویجی، ۳۸ صفحه.
- ۸- علی رمحی ف.، پورجم الف. و کارگرییده الف. ۱۳۸۵. گونه های جنس *Helicotylenchus* Steiner, 1945 در منطقه جیرفت و کهنوچ. مجله بیماریهای گیاهی، جلد ۲۴، شماره ۳، صفحات ۴۷۳ تا ۴۸۹.
- ۹- کارگر بیده، الف. ۱۳۸۵. شناسایی و تعیین پراکندگی نماتدهای انگل گیاهی مزارع چندر قند استان همدان. مجله بیماریهای گیاهی، جلد ۴۲، شماره ۱، صفحات ۱۵۹ تا ۱۷۸.
- ۱۰- کریمی پورفرد ه. پاک نیت م. و الماسی ح. ۱۳۸۷. شناسایی نماتدهای راسته Tylenchida در مزارع کلزا استان اصفهان. خلاصه مقالات هجدهمین کنگره گیاهپژوهی ایران. دانشگاه بولی سینا همدان، صفحه ۵۷۳.
- ۱۱- گیتی م.، کارگرییده الف. و میناسیان و. ۱۳۸۵. نماتدهای انگل گیاهی از زیر راسته در مزارع سیب زمینی استان همدان. مجله بیماریهای گیاهی، جلد ۴۲، شماره ۳، صفحات ۴۹۱ تا ۵۰۸.
- ۱۲- مهدیخانی مقدم ع. ۱۳۷۲. شناسایی نماتدهای پارازیت گیاهی (Tylenchida) از مزارع چندر قند در نواحی مشهد. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه تهران، ۱۹۲ صفحه.
- ۱۳- ناصری ب.، پورجم الف. و تنهامعافی ز. ۱۳۸۷. شناسایی فون نماتدهای انگل گیاهی کلزا در مناطق عمده کشت این محصول در کشور. خلاصه مقالات هجدهمین کنگره گیاهپژوهی ایران. دانشگاه بولی سینا همدان، صفحه ۵۶۰.
- ۱۴- نوری س.، خیری الف. و کارگرییده الف. ۱۳۸۵. معرفی چند نماتد انگل گیاهی راسته از باغات میوه منطقه زنجان. مجله بیماریهای گیاهی، جلد ۴۲، شماره ۱، صفحات ۱۷۱ تا ۱۷۸.
- 15- Anderson R. V. 1974. Canadian species of the genus *Helicotylenchus* steiner, 1945 (Nematoda: Hoplolaimidae), their identifying characteristics and description of three new species. Canadian Journal of Zoology, 52: 1365-1381.
- 16- Anderson R. V. 1978. A supplemental key to species of *Helicotylenchus* steiner, 1945 (Nematoda: Hoplolaimidae), described since 1972 and a description of *H. oscephalus n. sp.* Canadian Journal of Zoology, 57: 337-342.
- 17- Barooti S. and Geraert E. 1994. Some Plant Parasitic Nematodes (Tylenchida) from Iran. Abstracts of the 22th International symposium of the European society of the Nematologists, Gent, Belgium, p.33.
- 18- Bernard E. C. and Montgomery – Dee M. E. 1993. Reproduction of Plant Parasitic Nematodes on winter Rapeseed (*Brassica napus var. Oleifera*). Supplement to Journal of Nematology, 25(4s): 863-868.
- 19- De Grisse A. T. 1969. Redescription ou modification de quelques techniques utilisees dans L'étude des nematodes phytoparasitaires. Meded Rijksfaculteit der landbouwetenschappen Gent, 34: 351-369.
- 20- Fotedar D. N. and Kaul V. 1985. A revised key to the species of genus *Helicotylenchus* Steiner, 1945 (Nematoda: Rotylenchoidinae). Indian Journal of Nematology, 15(2): 138-147.
- 21- Firoza K. and Maqbool M.A. 1994. A diagnostic compendium of the genus *Helicotylenchus* Steiner, 1945 (Nematoda: Hoplolaimidae). Pakistan Journal of Nematology, 12(1): 11-50.
- 22- Kheiri A. 1972. Plant Parasitic Nematodes (Tylenchida) from Iran. Biologisch Jaarboek Dodonaea, 40: 224-239.

- 23- Krall E. L. 1990. Root Parasitic Nematodes family:Hoplolaimidae. E. J Brill, Leidan, the Nerther land. 958pp.
- 24- Sher S. A. 1966. Revision of the Hoplolaiminae (Nematoda) VI. *Helicotylenchus* Steiner, 1945. *Nematologica*, 12: 1-56.
- 25- Siddiqi M. R. 1972. On the genus *Helicotylenchus* Steiner, 1945 (Nematoda: Tylenchida), with description of nine new species. *Nematologica*, 18: 74-91.
- 26- Siddiqi M. R. 2000. Tylenchida :parasites of plants and insects. 2nd edition. CAB International. 833pp.
- 27- Tarjan A. C. 1964. Two new mucronate-tailed spiral nematodes (*Helicotylenchus*: Hoplolaiminae). *Nematologica*, 10: 185-191
- 28- Yuen P.H. 1964. Four new species of *Helicotylenchus* Steiner (Hoplolaiminae: Tylenchida) and a redescription of *H. canadensis* Waseem, 1961. *Nematologica*, 10: 373-387.
- 29- Wouts W. M. and Yeates G.W.1994. *Helicotylenchus* species (Nematoda: Tylenchida) from native vegetation and undisturbed soil in New Zealand. *New Zealand Journal of Zoology*, 21: 213-224.